

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 5:07
מוצאי שב"ק..... 6:36
שיעורים כסדרן
נ"ד..... משלי ב"ז-כ"ח
בבלי..... חולין ע"ד
ירושלמי..... שביעית ו'
תוספתא..... זבים פרק א'
רמב"ם..... תמידין ומוספין ח'

שעה 8, גליון 22 (382)

פרשת תרומה, ד' אדר-א', שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חברים

יעדער מענטש האט ליב צו האבן חברים, קיינער האט נישט ליב צו זיין איינער אליין. ווען א מענטש דרייט זיך ארום אליין, ווערט ער פון דעם זייער טרויעריג און דעפּרעסעט, אזוי ווייט אז די חז"ל זאגן אויף דעם (תענית כ"ג) "או חברותא או מיתותא" - אדער האט מען חברים, אדער ווינטשט מען זיך דעם טויט ח"ו. דאס ווייזט אויף די גרויסע געברויך וואס א מענטש האט צו האבן חברים, ווייל אן דעם האט מען נישט קיין שום טעם אין לעבן.

מען דארף אבער אויך וויסן ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט חברים. חברים און גוטע פריינד זענען טאקע זייער גוט און געשמאק צו פארברענגען מיט זיי, אבער דאס מיינט נישט אז מען קען זיך פארלאזן אויף א חבר בלינדער הייט. יעדער מענטש אויף דער וועלט מיינט זיך, יעדער זוכט נאר זיין אייגענע טובה, און אפילו דיין בעסטער פריינד איז אויך נאר אינטערעסירט אין זיין אייגענע טובה. ווי לאנג עס איז געשמאק אינאיינעם וועט ער טאקע זיין דיין חבר, אבער אין די מינוט וואס עס וועט אים אויסקומען בעסער אנדערש, קענסטו נישט וויסן וואס ער וועט דעמאלטס טון. דעריבער דארף מען <<<<<<

פרשת השבוע

ויקחו לי תרומה. זאגט רש"י, לי לשמי. מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקישי מדין חלק א' סימן א') אז די כח פון תורה איז זייער גרויס. דער יצר הרע וויל נאר מאכן דעם מענטש אינגאנצן משוגע, אזוי ווי חז"ל זאגן (סוטה א') "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שמוית", און די עצת הערצו איז די תורה. די נאנצע תורה איז שמות פונעם אייבערשטן. און אזוי ווי א מענטש וואס איז משוגע נעמט מען אים קמיעות און שמות, אזוי איז די תורה די קמיע וואס היילט אים דעם מענטש פון די משוגעות וואס דער יצר הרע וויל אין אים אריינברענגען, און עס מאכט אים פאר א נארמאלער מענטש.

דערפאר זאגט דער רבי (שיחת הר"ן, סימן י"ב) אז אפילו די מענטשן וואס ליגן שוין אין עברות, זיי זענען צוגעוואוינט צו זיין עברות, אויב וועלן זיי זיך מאכן א שיעור אין תורה יעדן טאג חק ולא יעבור, וועט די תורה זיי ארויס שלעפן פון וואו זיי זענען, און וועט זיי מאכן פאר ערליכע אידן.

דאס איז די סיבה פאר וואס דער יצר הרע פארלייגט זיך אזוי שטארק אז מען זאל נישט לערנען תורה, ער ווייסט אז איינמאל א מענטש וועט אנהייבן לערנען תורה איז ער פארמיט, די תורה וועט ארויס שלעפן דעם מענטש פון זיינע ציין און נעגל. און דער מענטש דארף זיין שטארק און זיך נישט לאזן פון אים, נאר יעדן טאג עפענען א ספר און לערנען, און אפילו ווען מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען כאטש זאגן די ווערטער, אזוי ווי דער רבי האט אויב געלערנט (שיחת הר"ן, סימן ע"ז) אז מען קען לערנען אפילו אן פארשטיין, אפילו ווען מען זאגט בלויז די ווערטער פון די הייליגע תורה האט עס אויך די זעלבע ענוואלדיגע כח.

אייביג וועט דער יצר הרע קומען מיט אנדערע וועגן צו שמערן דעם מענטש פון לערנען, ער וועט אייביג אוינטער רוקן אנדערע זאכן מיט וואס דער מענטש זאל זיין פארנימען, דער עיקר אז דער מענטש זאל נישט לערנען, און ער וועט זיך אפילו פארשטעלן ווי א צדיק און זען אז דער מענטש זאל עוסק זיין אין אנדערע מצוות, נאר נישט לערנען, און פון די אנדערע זייט וועט ער פרובירן איבער צו ווייזן פאר'ן מענטש אז ווען מען זאגט בלויז די ווערטער פון תורה הייסט עס נישט געלערנט, נאר אויב מען פארשטייט הייסט עס געלערנט. פון אויבן אויף זעט אים ווי ער וויל נאר אז דער מענטש זאל בעסער לערנען, ער זאל בעסער פארשטיין. דער יצר הרע ווייסט אבער אז מיט דעם וואס דער מענטש וועט מראבמן אז זאגן אליין הייסט נישט געלערנט, וועט ער צום סוף אינגאנצן אויפהערן צו לערנען, ווייל נישט אייביג קען מען פארשטיין, און נישט אייביג האט מען די געדולד צו פארשטיין.

דאס זאגט דער פסוק, ויקחו לי תרומה, זאגט דער בעל המורים אז תרומה איז די אותיות "תורה מ", די תורה וואס דער אייבערשטער האט געגעבן אין פערציג טעג. די תורה דארף די אידן נעמען, און דאס וועט זיי דערנענטערן צום אייבערשטן. און רש"י זאגט, לי לשמי, די תורה איז פיל מיט שמות פונעם אייבערשטן, דאס איז די רפואה אונטערן דעם יצר הרע וואס וויל משוגע מאכן דעם מענטש. אבער עס דארף זיין, מאת כל איש אשר ידבנו לבו, דער מענטש דארף זיך אונטען געבן זיין הארץ, ער דארף שטארקן זיין הארץ זיך צו קענען ארויס דרייען פון די אלע דריידלעך מיט וואס דער יצר הרע וויל אים פארדרייען א קאפ אז ער זאל נישט לערנען תורה.

ווען א מענטש וועט דאס טון, וועט ער מיט דעם בויען א משכן ביי זיך אין הארץ, דער אייבערשטער וועט וואוינען ביי אים אין הארץ שפענדיג.

(תוך הכול ליל שב"ק תרומה תשס"ט לפ"ק)

א גוט ווארט קלאפ זיך נישט

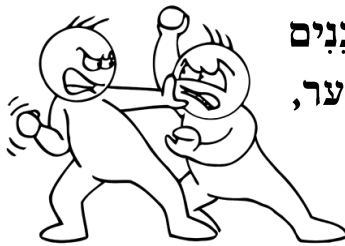
אראפ און קוק זיך נישט אן ווי א דורכפאל; רבי נתן פלעגט אסאך חזר'ן דעם פסוק (איוב ג, יט): "קטן וגדול שם הוא", דארט [אין הימל] וועט מען וויסן ווער עס איז גרויס און ווער עס איז קליין.

מען זעט אמאל אז עס רעשיט זיך דא מיט איינעם, מען קען מיינען ווער ווייסט וואס יענער איז, אבער אויבן אין הימל ווייסט מען ניטאמאל פון יענעם. און פארקערט אויך, עס קען זיין א מענטש וואס קיינער ווייסט נישט פון אים, מען מאכט נישט פון אים קיין בראטל, אבער אויבן אין הימל איז ער זייער חשוב ווייל ער גייט אין שול יעדן טאג דאווענען אפילו עס קומט אים אן זייער שווער, אזוי אויך רעדט ער צום אייבערשטן, ער פארציילט יעדע זאך וואס באדערט אים - דאס איז חשוב אויבן אין הימל.

(עצתו אמונה, פי תרומה תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

די קינדער פון די שכנים טשעפען מינע קינדער, וואס טוט מען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,
איך קען נישט גענוג דאנקען דעם ראש ושיבה פאר די שיינע שיעורים און פאר די אלע עצות וויאזוי אנצוגיין אין לעבן.
איך האב לעצטענס זיך אריבער געצויגן ב"ה צו א נייע גרעסערע דירה. ביי די אלטע דירה איז נישט געווען צו סאך שכנים פאר די קינדער צו שפילן, און דא איז דא אסאך שכנים. מיר האבן געהאפט אז דא וועלן די קינדער האבן מיט וועם צו שפילן, למעשה איז אבער דא א פראבלעם אז די שכנים שיקן די קינדער לערנען און א מוסד ווי מ'האלט נישט פון די מוסד וואו מינע קינדער לערנען, און די קינדער הערן נישט אויף צו שלאגן און טשעפען מינע קינדער, און זיי שרייען זיי נאך מיט שלעכטע נעמען.
איך האב שוין פרובירט צו רעדן צו די עלטערן אבער ס'האט גארנישט געהאלפן, וואס נאך קען איך טון?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יישר כח, יואל

יום א' פרשת וירא, ט' מרחשון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד יואל גור יאיר

איך האב געהאלטן דיין בריוו.
איך האב ערליינט אז די שכנים טשעפען דינע קינדער; איך בין דאס אריבער ווען איך האב געזעען די ושיבה בשנת תשס"ט לפרט קטן. דעמאלט האבן מינע קינדער מורא געהאט צו גיין שפילן אינדריסן, ווייל קינדער פלעגן זיי נאך שרייען מיט אלע מיאוסע ווערטער. דאס האט מיר זייער ווי געטון, איך פלעג טראכטן צו מיר דאס אז מען שרייט מיר אן גייט מיר נישט אזוי אן, ווי דאס אז מען רודפ'ט מינע קינדער צוליב זייער טאטע וכו'; וואס האב איך געטון? די קינדער וואס האבן געוואוינט אין די בנין וואו איך וואוינן, צו זייערע עלטערן בין איך אריבער געגאנגען און גערעדט צו זיי שיינערהייט, איך האב זיי געזאגט: "וויסן זאלט איר אז אייער זון טשעפעט מינע קינדער, איך פגעט זיי רעדן צו אים", געלויבט דעם אייבערשטען אז עס האט זיך אפגעשטעלט צוביסלעך, אבער מיט די קינדער פון די גאס וכו' - זיי האב איך נישט געקענט אפשטעלן, זיי פלעגן מיר מאכן א באגלייטן יעדן טאג מיט 'קאפן מוזיק', צענדליגער קינדער פלעגן מיר נאכפארן מיט די בייקס און באווינגען: "פוי", "שגז"; דעמאלט פלעג איך אויסרעכענען אהימצידיקע און די צייט ווען די קינדער זענען נישט אין גאס וכו'. מינע קינדער האב איך נישט געשיקט אין פארק שפילן, איך האב זיי געהאלטן מיט מיר וכו'.
עס איז דא וועגן ווי אזוי מען קען דאס אפשטעלן; למשל, מען קויפט פארן קינד און שיקט בייק וואס קיינער פון די שכנים האבן נישט, און אלע קוקן דאס אויף, וועלן זיי נאכלויפן דיין קינד צו מען קען עס בארגן וכו'. אדער מען קויפט זיי א שפילצייג וואס אלע קינדער וועלן אים נאכלויפן צו וועלן שפילן מיט אים.
אבער דער ריכטיגער וועג איז, מען דארף אויפבויען די קינדער און זיי אויסלערנען נישט צו ווערן צעקלאפט ווען איינער טשעפעט זיי; און אויב זיי זעען ווי קינדער האבן זיך גענומען אויף זייערע ביינער, זאלן זיי צוריק געבן אן רחמנות, דאס איז נישט קיין נקמה, דאס ווערט אנגערופן: 'שעלף דיפענס', דאס איז א בפריושע הלכה: "הבא להרגה, השכם להרגו"; ווען איינער וויל דיר הרג'ען, זאלסטו אים קודם הרג'ען, דאס דארף מען אויסלערנען פאר קינדער ווען זיי באקלאגן זיך אז קינדער טשעפען זיי, מען זאל זיי אויפבויען אז זיי זאלן זיך נישט באזן צעקלאפן.

מען דארף אויך אויסלערנען אז נקמה איז א לאו אין די תורה; נקמה מיינט ווען איינער האט דיר געטון א שלעכטע זאך טאר מען נישט צוריק טון קיין שלעכטס, אבער ווען איינער נעמט זיך אויף מינע ביינער און וויל מיר אויסרייסן, דעמאלט איז דא אן אנדערע הלכה - השכם להרגו.
א בחור האט מיר דערציילט, ווען ער איז געווען א קינד פון צען יאר אלט, און ער איז געווען נישט קיין דאך קינד בכלל וכו', איז ער אמאל אריין צו מוהרא"ש זכרונו לברכה בעטן א ברכה ער זאל ווערן דאך; מוהרא"ש האט גלייך פארשטאנען וואס דא גייט פאר, א קינד וואס קומט בעטן א ברכה ער זאל זיין דאך, איז נאר ווייל מען טשעפעט אים אין חדר, אנדערש וואלט ער נישט געבעטן

שטענדיג האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ און געדענקען אז מען קען נישט געטרויען קיין שום מענטש אויף דער וועלט, מען דארף האלטן אפן די אויגן און קיינמאל קיינעם נישט געטרויען בלינדערהייט.

דאס איז גאר א וויכטיגער כלל וואס א מענטש מוז וויסן כדי צו קענען דורכגיין זיין לעבן בשלום און האבן א פרייליך לעבן אויף דער וועלט. מענטשן וואס פארלאזן זיך אויף חברים בלינדערהייט, ווערן נאכדעם זייער אנטוישט. דער חבר וועמען מען האט אזוי געטרויעט, און יענער האט ממש צוגעזאגט אז ער גייט העלפן; דער זעלבער איז גאר דער ערשטער דיר צו באגראבן ווען עס קומט אים אויס בעסער אזוי.

פארלאזן קען מען זיך נאר אויפ'ן אייבערשטן. אויף מענטשן קען מען זיך נישט פארלאזן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים ס, יג) "וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם - ס'איז פאלש צו ווארטן אויף די הילף פון א מענטש. ווי מער א מענטש זעט איין אז ס'איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף מענטשן; זיי קענען נישט, זיי ווילן נישט, און זיי וועלן נישט העלפן; אלץ מער עפנט זיך אויף זיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן. ער הויבט אן מער און מער צו שפירן אז דער איינציגסטער וואס שטייט אים צו די האנט און איז אים גרייט צו העלפן איז נאר דער אייבערשטער אליין. די ראשי תיבות פון די ווערטער "ש'וֹא תְשׁוּעַת אָדָם" איז די זעלבע ראשי תיבות ווי די ווערטער "א' ש'פתי תפתח". דאס איז מרמז אויף דעם אז ווי מער מ'זעט ווי פאלש ס'איז זיך צו פארלאזן אויף די הילף פון מענטשן, אלץ מער רעדט מען צום אייבערשטן.

דאס איז ביי אלע סארט זאך אזוי אז מען קען זיך נישט פארלאזן אויף א מענטש, ספעציעל זעט זיך עס אבער מער ארויס ווען עס קומט צו געלט זאכן. דער רבי פלעגט אנווארענען אנשי שלומינו אז מען זאל זייער אכטונג געבן אויף די געלט, נישט צו פארלירן אידיש געלט. מענטשן זענען אבער זייער נישט פארזיכטיג ביי דעם, ווען עס קומט איינער וואס זאגט צו גאלדענע גליקן אויב מען וועט איינשטעקן ביי אים דאס וואס מען זעט, ער זאגט צו אז מען וועט מאכן דערויף טאפלט און טריפלט, טראכט מען נישט צוויי מאל איידער מען געבט יענעם אוועק דאס גאנצע אויסגעהארעוועטע געלט. און עס גייט נישט אריבער קיין לאנגע צייט און די גאנצע געלט איז שוין פארלירן און מען דערזעט זיך אויסגעזעקלט אינגאנצן. די איינציגסטע זאך וואס מען קען נאך מעגליך צוריק באקומען פון יענעם, איז נאר אז ער וועט דיר אפ'ן אייבערבעטן...

עס איז געווען אמאל א איד פון אנשי שלומינו פון ארץ ישראל וואס פלעגט ארויספארן יעדעס יאר קיין חוץ לארץ צוזאמנעמען געלט. איינמאל האט ער געהאט ביי זיך אפגעשפארט א סכום פון פינף טויזנט דאלער, און דאן איז צוגעקומען צו אים א מענטש און אים איבערגערעדט אז ער זאל איינלייגן דאס גאנצע געלט ביי אים, און ער וועט דאס צוריק באקומען מיט גאר גרויסע פארדינסטן, פיל מער פון די געלט וואס ער לייגט איין. דער איד האט זיך געלאזט איבער רעדן, ער איז געווען גאר פרייליך אויף די גרויסע מצואה וואס איז אים אונטער געקומען, און האט אהינגעגעבן פאר יענעם זיין גאנצע אפגעשפארטע געלט. נאך מער איז ער פרייליך געווארן ווען עס איז אריבער א חודש און יענער האט אים שוין אנגעהויבן אריינצושיקן די חודשליכע סכום וואס זיי האבן אפגעשמעקט, און אזוי ווייטער האט ער באקומען די צווייטע חודש, און די שמחה פון דעם איד איז געווען גאר גרויס. אבער דא האט זיך עס געענדיגט... ווען עס איז געקומען צום דריטן חודש האט אים יענער קלאר געשטעלט אז ער האט אנגעזעעט דעם גאנצן געשעפט; עס טוט אים זייער לייד, אבער דאס געלט איז מער נישט דא צו באקומען. און דער איד איז נעבעד געבליבן בעירוים ובחוסר כל.

ווען מוהרא"ש האט געהערט די מעשה האט ער געזאגט פאר אנשי שלומינו אז די מעשה איז א לעבעדיגער ביישפיל אויף דעם וואס ער האלט אין איין ווארענען און חזר'ן אז מען קען זיך נישט פארלאזן אויף מענטשן, מען קען נישט געטרויען קיין מענטשן, און זיכער נישט ווען עס קומט צו געלט זאכן. דאס איז זייער נאריש אוועקצוגעבן די גאנצע אפגעשפארטע געלט פאר א מענטש וואס וויל בלויז שפילן מיר דיר.

דאס איז נישט עפעס א אומגעווענליכע פאסירונג וואס געשעט זעלטן, דאס איז א טאג טעגליכע ערשיינונג אז מענטשן ווערן אריינגעכאפט אין אזא סארט פאסטקע. עס זענען דא געריבענע שווינדלער וועלכע גייען ארום צו פארנארן מענטשן אז אויב מען וועט איינשטעקן דאס געלט ביי זיי, וועט מען מאכן אויף דעם גרויס געלט. און ווען דער שווינדלער האט שוין אריינגעכאפט גענוג פיש אין זיין

א תלמיד חכם

ווערט אנגערויפן

"חבר". א תלמיד

חכם, א צדיק, איז

דער בעסטער חבר

פאר'ן מענטש.

»»»»»

יגען, ער האט זיך שוין אנגעקליבן גענוג און נאך געלט, דאן הויבט ער זיך אויף און אנטלויפט דערמיט, און ער רופט אויס אז ער האט פשוט אנגעזעצט און ער האט מער נישט דאס געלט.

מען דארף פשוט נוצן אביסל דעם שכל און אריינקלערן אז אויב א פרוואטער מענטש זאגט אז ער קען געבן מער פראצענט פון וויפיל די באנק געבט, איז שוין א סימן אז ער איז א לינגער. דאס שמעקט שוין נישט פון קיין אויסגעהאלטענע געשעפטן. פארשטייט זיך אז אין אנהויב וועט יענער אנשטעלן א שוין פנים, און ערליך אריינשיקן יעדן חודש די באשטימטע צאלונגען, און מיט דעם געבן דעם געפיל אזוי ווי אלעס פארט אויף די גוטע דירעקציע. דאס ארבעט אזוי ווי דער שפיל פון די לאטעריעס און די געמבל-שפילן, וואו די געלונגענע שווינדלער זענען דערצו אז אין אנהויב זאל דער מענטש פארדינען עפעס קלייניקייטן, און דאס זאל געבן דעם אפעטיט פאר'ן מענטש אריינצולייגן נאך און נאך געלט, זיי זאגן אים: "דו זעסט דאך וואסערע גוטע מזל דו האסט אז דו פארדינסט פונעם געשעפט, יעצט לייג אריין דיין גאנצע געלט און דו וועסט נאך מאכן דערויף פלל פללים"... און דער נאר איז דער וואס פאלגט זיי און לייגט טאקע אריין א גרויסע סומע געלט, און דארט ענדיגט זיך די מעשה...

און צומאל גייט עס נאך ווייטער. זיי קענען זאגן פאר א מענטש: "דו ווייסט דאך אז עס גייט אזוי, אמאל פארדינט מען און אמאל פארלירט מען. פרויביר נאך איין מאל און דאן וועסטו צוריק מאכן דאס גאנצע געלט מיט נאך גרויסע פארדינסטן", און דער מענטש גייט און ער בארט זיך נאך אן פרישע געלטער מיט די האפענונג אז נאכדעם וועט ער אלעס קענען אפצאלן און עס וועט אים נאך אויף איבערצולייגן אין די זייט. און ווי פארשטענדליך פארלירט ער אויף די געבארטע געלט, און יעצט איז ער שוין אויף געווארן א גרויסער בעל חוב צו זיינע אלע צרות. ער קען זיך נישט דרייען אויפ'ן גאס ווייל ער וויל נישט טרעפן זיינע בעלי חובות.

און אינצווישן, ווי לאנג מען דרייט זיך ארום צו בארגן פון דעם און באצאלן פאר יענעם, קומט שוין אן דער מלאך המות און מען ליגט שוין אויפ'ן בית עולם. עס שטייט אין תקוני זוהר (תקון ג' מהתקונים האחרונים) אז געלט שמייכלט צו א מענטש אויף די וועלט, עס הרג'ט אים אבער אויף יענע וועלט. די בעסטע זאך איז נאר ווען מען פארלאזט זיך נישט אויף מענטשן, מען האט נאר בטחון אינעם אייבערשטן, ווייל נאר אויף אים קען מען זיך אמת'דיג פארלאזן.

חברים פון די גמרא

אין אומאן האט געוואוינט א איד פון אנשי שלומינו מיט'ן נאמען ר' מתתיהו, ער האט זיך געפירט אז ווען עס איז אויף אים דורך א שוועריקייט, ער האט זיך געמוטשעט מיט א צרה, פלעגט ער אינמיטן לערנען זאגן: "אמר רבא, אמר רבא, רבא, רבא, העלף מיר ארויס און בעט פאר מיר אז איך זאל געראטעוועט ווערן פון די צרה. אמר אביי, אביי, אביי, העלף מיר ארויס מיט דעם פראבלעם". און אזוי ווייטער ווען ער האט דערמאנט א נאמען פון תנא אדער אמורא, האט ער געבעטן פון יענעם אז ער זאל אים קומען צו הילף. די מענטשן וועלכע האבן דאס צוגעקוקט האבן געשפירט אז ער רעדט ממש צו די הייליגע צדיקים וואס ווערן דערמאנט אין די גמרא. אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין רישומי און ווען א מענטש לערנט תורה דארף ער זיך פארשטעלן אזוי ווי דער תנא אדער אמורא שטייט אים פאר די אויגן.

דאס זענען יא גוטע חברים. א מענטש וואס זוכט אמת'ע חברים קען נעמען די הייליגע תנאים און אמוראים פאר זיינע חברים, ווען ער לערנט משניות אדער גמרא זאל ער שפירן ווי די הייליגע צדיקים זענען זיינע חברים, און ער קען זיך מזכיר זיין ביי זיי אז זיי זאלן אים ארויסהעלפן, און זיי וועלן אים טאקע זיכער העלפן.

דער רבי זאגט (ספר המדות, צדיק ח"ב אות כ') אז ווען מען דערמאנט די נעמען פון צדיקים העלפט דאס אז מען זאל קענען ברענגען ישועות ממש שלא פדרך הטבע. רבי נתן האט געמאכט א ספר "שמות הצדיקים" וואו עס ווערט אויסגערעכנט אלע צדיקים צו זאגן זייערע נעמען און געהאלפן ווערן דורך דעם. אבער ווען מען לערנט און מען באגעגענט זיך מיט נעמען פון צדיקים, איז דאס די זעלבע חשוב, און מען קען דאס אויסנוצן אויף זיך אויסצובעטן א ישועה.

אין חז"ל ווערט א תלמיד חכם אנגערופן א "חבר" (עיינ פסקת דמאי ובעוד הרבה מקומות). דאס מיינט אז א תלמיד חכם און א צדיק איז דער בעסטער חבר פאר א מענטש. ווען א איד איז נאנט מיט א צדיק, דאן האט ער א ריכטיגער חבר וואס וועט אים ארויסהעלפן אין לעבן.

די גמרא זאגט (ברכות ס"ו): זייער הארב אז א מענטש דארף לערנען מיט א חבר און נישט אליין. פון דעסט וועגן האט מיר געזען אסאך גרויסע צדיקים אז זיי זענען געווען פארשלאסן ביי זיך אינדערהיים און זאלן געלערנט אליין. דאס איז געווען ווייל זיי האבן גענומען די הייליגע תנאים און אמוראים אלס חברים. ס'איז נישטא קיין בעסערע חברים פון דעם.

וואויל איז דעם וואס באהעפט זיך נאר צו די הייליגע צדיקים און נעמט זיי אלס חברים, און ער געבט אכטונג נישט צו געטרויען און זיך פארלאזן אויף סתם חברים וועלכע קענען אים זייער אנטוישן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' ערך חברים וחלק ג' ערך בטחון)

אזא סארט ברכה, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "דו דארפסט נישט זיין דאר, עס פעלט דיר גארנישט, דו זאלסט זיין פרייליך; און אויב איינער טשעפעט דיר אז דו ביסט גראב, זאלסטו אים צוריק געבן אזוי ווי עס דארף צו זיין". דער בחור פארציילט מיר, אז זייט דעמאלט האט זיך ביי אים אלעס געטוישט, ער איז צוריק געבאנגען אין חדר, און ווען א קינד האט חזק געמאכט פון אים האט ער אים געגעבן מנה אחת אפים, ביז אפאר טעג איז ער געווען דער העלד צווישן די קינדער, און געלויבט דעם אייבערשטן אז ער איז געווארן מיט דער צייט זעלבס-זיכער מיט זיך, און ער איז אויסגעוואקסן א געזונטער מענטש.

א מלמד פון אנשי שלומינו דערציילט מיר, ער איז א מלמד אין פתח ב', און א יאר צוריק האט ער באקומען א קינד וואס איז געווען זייער צעקלאפט, ער איז געזיצן א גאנצן טאג אין דער זייט, איינזאם, מיט זיין פינגער אין מויל; ער פלעגט קיינמאל נישט גיין שפילן מיט די קינדער. דער מלמד האט דאס נישט געקענט צו קוקן, איז ער געבאנגען פרעגן ביים מלמד פון פתח א', וואס איז די מעשה מיט דעם קינד וכדו', האט אים דער מלמד געזאגט: "דער קינד - מיט א ביטול - אים פלעג איך יעדן טאג פארשעמען פאר אלע קינדער, ווייל ער נעמט זיין פינגער אין מויל ווי א פעביי"; דער מלמד האט אים יעדן טאג פארשעמט ברבים רחמנא לצלן, און ער פלעגט שפעטן פון אים אין פתח ברבים: "קוקט קינדער, מיר האבן א פעביי אין פתח א' מיט זיין פינגער אין מויל", אזוי פלעגט ער יעדן טאג טון.

למעשה האט ער גארנישט אויפגעטון, ווייל דאס קינד איז ווייטער געזיצן מיטן פינגער אין מויל, נאר איין וואך האט ער אויפגעטון אז דער קינד איז געווארן זייער צעקלאפט און פארשעמט, ער האט נישט געהאט קיין חברים, אלע האבן געלאכט פון אים, נאר ער איז געבליבן מיט איין חבר - מיט זיין פינגער...

דער מלמד איז געווארן זייער דערשראקן צו הערן ווי דער פריערדיגער מלמד האט יעדן טאג פארשעמט דאס קינד, און ער האט געמאכט התבודדות, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים אריינשיינען אן עצה וואס צו טון מיט דעם קינד, ווי אזוי ער קען העלפן אז דער קינד זאל ווערן צוריק א חלק פון די פתח. דער אייבערשטער האט אים געהאלפן ער האט געהאט ישוב הרעת און געזאגט פאר דעם קינד: "איך האב נאכגעקוקט אין שלחן ערוך, איך האב געזען אז על פי הלכה מעג מען נעמען די פינגער אין מויל", און ווען ער האט געקערט די קינדער חזק מאכן פון דעם, האט ער געזאגט הויף פאר אלע קינדער אז מען מעג נעמען די פינגער אין מויל, עס איז נישט קיין עבירה, און פלאי פלאים עס איז אריבער צוויי דריי וואכן, דאס קינד האט אפגעלאזט זיין אלטער חבר - זיין פינגער, און האט מער נישט גענומען זיין פינגער אין מויל, ער האט באקומען נייע חברים און ער איז צוריק געווארן א חלק פון זיין פתח.

זעט מען פון דעם, ווי ווייט מען דארף אכטונג געבן אויפצובויען קינדער, זיי זאלן נישט זיין ביי זיך צעקלאפט און צעבראכן ווען איינער מאכט זיי אנועק, און ווען מען טשעפעט זיי.

דערפאר זאלסטו זייער מחזק זיין דינע קינדער זיי זאלן זיין אזוי שטארק ביי זיך, אז זיי זאלן נישט ווערן צעקלאפט אויב איינער וויל נישט שפילן מיט זיי, מוהרא"ש זאגט, א מענטש דארף זיין אזוי זיכער מיט זיך, אז ווען ער זעט ווי איינער דארף אים נישט, זאל ער זאגן צו זיך: "דו דארפסט מיר נישט, דארף איך דיר נישט טויזנט מאל".

ועל כולם האבן מיר אן עצה פון תפילה; וויין זיך אויס צום אייבערשטער אז מען זאל נישט טשעפען דינע קינדער. בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זען נחת פון דינע קינדער, זיי זאלן זיין ערליכע אידן ירא'ה, זיי זאלן לעבן מיטן באשעפער, זיי זאלן לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועבנטליכ קונטרס "עצתו אמונה".

BreslevCenter.com/answers

אכטונג געבן אויף יענעמ'ס געפילן

דער ערשטער יסוד פון שלום בית איז צו וויסן אז יעדער איינער האט געפילן, דער מאן האט געפילן די פרוי האט געפילן, און יעדער דארף אכטונג געבן נישט צו טשעפען יענעמ'ס געפילן. א מענטש אליין פארשטייט אז ער האט געפילן, און עס טוט אים וויי ווען איינער טרעט אויף דעם, ווען איינער טשעפעט אים און פארשטייט אים נישט. ווי אויף ווייסט יעדער ביי זיך אז ער האט געוויסע זאכן וואס ביי טוט אים ער נאך מען סענסיטיוו, און ער וויל זיכער נישט אז א צווייטער זאל אים טשעפען מיט די זאכן, ער טוט אים זייער וויי ווען איינער קומעט זיך נישט מיט זיינע געפילן, ווען ענער רעדט און טוט זאכן וואס טרעטן אויף זיינע סענסיטיווע געפילן.

די זעלבע זאך דארף מען אויף האלטן קאפ אז יעדער איז אויף געמאכט פון פלייש און בלוט, יעדער האט אויף א הארץ און געפילן, און מ'דארף זייער שטארק אכטונג געבן נישט וויי צו טון יענעם, און גאר ספעציעל דארף מען אכטונג געבן יענעם נישט וויי צו טון מיט זאכן צו וואס יעדער איז מער סענסיטיוו, מיט זאכן וואס יעדער וועט שטארק נעמען צום הארץ. און אפילו ווען מ'האט טענות איינער אויפ'ן צווייטן, געבט דאס נאכנישט די רעכט צו טרעטן אויף יענעמ'ס געפילן און יענעם מצער זיין.

ווען דער מאן פארשטייט דאס און ער געבט זייער אכטונג אויף זיין ווייב'ס געפילן, און די פרוי פארשטייט אויף די זעלבע און זי געבט זייער אכטונג אויף איר מאנ'ס געפילן, מ'פרובירט דאס מערסטע יענעם נישט וויי צו טון, גאר פארקערט צו מכבד זיין איינער דעם צווייטן, צו מאכן יענעם שפירן גוט, צו געבן א גוט ווארט פאר יענעם ווען אימער מ'קען נאר; דאן וועט זיין א ריכטיגע שלום בית אין דעם הויז, ס'וועט זיך שפירן א טעם פון גן עדן אין אזא הויז, ס'וועט זיין א פרייליכע און גליקליכע היים, און יעדער וועט זיך שפירן זייער געשמאק דארט צו פארברענגען.

מ'קען ברענגען טויזנטער משלים פון זאכן מיט וואס מ'קען טשעפען א צווייטן'ס געפילן, לאמיר אבער אנכאפן איין ביישפיל צו פארשטיין בעסער דעם ענין.

די נאטור פון א מענטש איז אז ער האט ליב זיין משפחה, ער האט ליב זיין טאטע מאמע און זיין גאנצע פאמיליע. אפילו ווען ער איז פאעול'ט געווארן דורך זיי, אפילו ווען ער האט געליטן פון זיי, איז ער נאך אלץ א טייל פון זיין, און ס'וועט אים אייביג ציען צוריק צו זיי.

מיט דעם וואס דער מאן מאכט אונזען, ער שפעט אפ און מאכט חזק פון זיין שווער און שוויגער, אפילו ווען ער איז הונדערט פראצענט גערעכט מיט זיינע טענות קעגן זיי, און אפילו ווען די ווייב אליין רעדט אויף קעגן אירע עלטערן און האט טענות אויף זייער אויפפירונג, פון דעסט וועגן וועט דאס זייער שטארק וויי טון פאר די פרוי ווען איר מאן רעדט קעגן אירע עלטערן.

און די זעלבע זאך איז פארקערט, ווען די פרוי רעדט קעגן איר מאנ'ס עלטערן, וועט דאס אים זייער שטארק וויי טון. אפילו ווען ער איז אויף ברוגן אויף זיינע עלטערן, וויל ער אבער דאס נישט הערן פון זיין ווייב, עס וועט אים זייער שטעקן ביים הארץ ווען זי וועט רעדן קעגן זיי.

וואס פאסירט ווען מ'רעדט קעגן די שווער און שוויגער? ס'ווערט א קליין שטאף אין הארץ. כאטש וואס אויף די מינוט וועט זיך עס נישט אלץ ארויסווען, דער צווייטער וועט גאר מיטלאכן און מ'טרעדן קעגן די אייגענע עלטערן, אבער טיף אין הארץ וועט ווערן א לעכל. און דאן וועט זיך אנהויבן בויען אויף דעם לעכל גאנצע געביידעס.

אין א צווייטע געלעגנהייט ווען יעדער פרובירן צוריק צו ווארפן טענות אויף די אנדערע עלטערן, אדער סתם אזוי וועט מען שוין טרעפן סיבות און זאכן פארנוואס זיך צו קריגן, און אלעס האט זיך אנגעהויבן בלויז מיט דעם וואס מ'האט גערעדט קעגן שווער און שוויגער.

דאס איז איין ביישפיל, אבער די זעלבע איז מיט יעדע זאך וואס מ'טשעפעט יענעמ'ס געפילן. מ'קען אמאל צוקוקן ווי עס ברענט א גרויסער פייער פון מחלוקת אין א אידישע שטוב, יעדע זייט האט א גאנצע בארג מיט טענות אויפ'ן צווייטן, און ס'קען אויסקוקן ווי דאס איז עפעס א געפערליכע קעיס, ס'טוט זיך דא גאנצע בנינים איינער קעגן צווייטן, ס'איז ממש נישט מעגליך אז די צוויי מענטשן זאלן זיך קענען אויסקומען און לעבן בשלום אינאיינעם. און דער אמת איז אבער אז די גאנצע זאך האט זיך אנגעהויבן בלויז מיט איין קליינע שטות וואס איינער האט געטשעפעט דעם צווייטן'ס געפילן.

בשעת מעשה האט מען אפילו נישט געכאפט אז מ'האט גערעדט עפעס שלעכטס, אבער ווי גאר מ'האט יענעם געגעבן א קליין שטאף אין זיינע/אירע געפילן, יעדער איז געווארן פאללידיגט און געטשעפעט פון דעם, דאן וועט שוין אנהויבן צו שטערן יעדע קליינע זאך. זאכן וואס אין געווענליכע אומשטענדן וואלט דאס אפילו נישט געבאדערט, אבער אזוי ווי מ'איז שוין אנגעגעסן אויפ'ן צווייטן, הויבט שוין אן צו שטערן יעדע קלייניגקייט.

דעריבער לאמיר האלטן גוט קאפ, און פרובירן מיט אלע כוחות נישט וויי צו טון דעם אנדערן, און דאן וועט מען זיך איינשפארן שפעטער אזויפיל מחלוקת און צער און עגמת נפש. לאמיר זיך אנשטרענגען צו מאכן יענעם גוט שפירן אויפ'ן הארץ, יעדער זאל שפירן אז מ'האט אים ליב און מ'קוקט אים אויף, און דאן וועט די הויז זיין א געשמאק, מיט א ריכטיגע שלום בית.

(קונטרס א ריכטיגע שלום בית)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

שיינער שידוך פון א תלמיד הישיבה

גרויס שמחה און פרייד הערשט ביי די בחורים אין ישיבה, וואס פרייען זיך מיט די שמחה פון נאך א חבר וואס איז א חתן געווארן למול טוב. הברור החשוב דוד ראבינאוויטש נ"ו, א זון פון ביאלע רבי פון בארא פארק שליט"א, איז א חתן געווארן למול טוב עב"ג בת מוה"ר שלמה ברוך בלוי שליט"א, מחשובי אנ"ש אין אשדוד.

דער חתן האט פלייסג געלערנט אין ישיבה, וואו ער האט אויסגענוצט די צייט און געענדיגט מסכת נאך מסכת, און געהאט שיעורים אין אלע חלקים פון די תורה. ער איז אויך געווען פון די בחורים וואס האבן געענדיגט מסכת תענית אין קעמפ יעדן טאג פאר פערציג טעג אין א צו, פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, אזוי ווי מוהרא"ש האט געזאגט פאר די בחורים אז זיי זאלן לערנען 40 מאל מסכת תענית, און דורך דעם וועלן זיי טרעפן זייער שידוך. אויסער דעם האט ער פיל ארויסגעהאלפן דעם ראש ישיבה ווען נאר ער האט געקענט.

די ישיבה האט א ספעציעלע הכרת הטוב פארן מחותן מצד החתן דער ביאלע רבי שליט"א, וואס פאר צען יאר צוריק, ווען די ישיבה האט געהאלטן אין די ערשטע יארן פון כל התחלות קשות, האט די ישיבה געהאט איר אכסניה אין זיין ביהמ"ד ביאלע אין בארא פארק.

דער מחותן מצד הכלה, מוה"ר שלמה ברוך בלוי שליט"א, איז פון די תלמידים פון מוהרא"ש פאר לאנגע יארן, און געבט זיך אוועק לייב און לעבן ווייטער צו פארשפרייטן זיינע הייליגע עצות פאר די גאנצע וועלט, אויף פארשידענע אופנים. זאל דער אייבערשטער העלפן אז זיי זאלן אויפשטעלן אן ערליכן אידישן הויז, א בית נאמן בישראל.

עוד ישמע בערי יהודה!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן דוד ראבינאוויטש הי"ו וואס איז א חתן געווארן למול טוב עב"ג

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, מיט בני חיי ומוזני ריחי, און דורות ישרים ומבורכים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט ווער עס דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומוזני, זיונים הנונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

זייטס מתפלל!

אידישע קינדער זענען מתפלל און בעטן דעם אייבערשטן אויף די גאנצע רפואה פון א חשובער בחור וואס איז נעבעך גאר שווער געשעדיגט געווארן אין א שרעקליכע עקסידענט **יצחק בן אהובה שושנה** לרפואה שלימה בקרוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 / ארץ ישראל 845-414-8429 / ענגלאנד 0797040066 / < BreslevCenter.com >